

og gunstige Vilkaar for en Optrækning af naturlige politiske Delingslinier. Jeg tiltræder for mit Vedkommende denne Opfattelse. Jeg mener nemlig, at det Tidspunkt nu er kommet, da Lovgivningsmagten maa skære gennem de endeløse Overvejelser, gennem de Indvendinger og de Betænkeligheder, som fra forskellige Sider hidtil have stillet sig hindrende i Vejen for denne Reforms Gennemførelse, og jeg mener, at Kravene om endelig en Gang paa Skattelovgivningens Omraade at naa fra Overvejelsernes Uro til den relative Ro og Fasthed, som en definitivt vedtagen Ordning skaber, efterhaanden have vundet en saadan Styrke og — lad mig føje til — en saadan Berettigelse, at Lovgivningsmagten ikke længere bør sidde dem overhørig. Det er under modgaaende Konjunkturer, at de senere Aars Forhandlinger om Skattereformens rette Støbning have fundet Sted. Thi Statskassens Krav til voksende Indtægter har jo foranlediget, at man ved den nu stedfundne Indstilling af Skatteklippemaskinen har maattet indrette sig paa at klippe noget dybere end oprindeligt tilsigtet. Under de saaledes foreliggende Omstændigheder bliver der i dobbelt Grad Anvendelse for den Resignation, som Gennemførelsen af en slig Reform normalt kræver. Men i samme Omfang som Summen af den saaledes udkrævede Resignation fordeler sig jævnt og ligeligt ud over samtlige i Sagen implicerede, i samme Omfang tør man vel ogsaa gaa ud fra, at den Skattereform, som gennemføres, har haft Held til at fyldestgøre Retfærdighedskravet.

Se vi nu hen til Skattereformen, saaledes som den i Øjeblikket har Udsigt til at vinde Lovskraft, kan det vel ikke nægtes, at der er Plads ikke blot for visse Tvivl om, hvorvidt det nu ogsaa i alle Retninger har lykkedes den at praktisere fuld Retfærdighed, men tillige for en bestemt Opfattelse af, at dette paa adskillige Punkter ikke er Tilfældet. Hovedprøven paa, om Retfærdighedskravet overalt er blevet fyldestgjort, vil man i al Almindelighed være tilbøjelig til at foretage ved en Afsvejen af Skattebyrdens Fordeling mellem By og Land eller maaske rettere mellem Landbrug og Ikke-Landbrug. Og i saa Henseende er der i en Bemærkning, som er fremkommen fra et enkelt Udvalgsmedlem (Hey) til Besejring af hans indledningsvis fremsatte Betænkeligheder, udtalt, at de foreliggende Forslag paa forskellig Maade yde Kommunerne og ikke mindst Købstadkom-

munerne væsentlige Forbedringer. Den ærede Mindretalsordfører (P. G. C. Jensen) har allerede udtalt sin Dom om de væsentlige Forbedringer, som Reformen skulde tilføre Købstæderne. Jeg for mit Vedkommende tør ikke bestride, at der kan være enkelte overbebyrdede Købstadkommuner, paa hvilke den paagældende Udtalelse fuldt ud passer. Men i øvrigt mener jeg, at man uden Overdrivelse tør udtale, at Købstadkommunerne ikke i al Almindelighed synes at have Blikket stærkt aabent for de væsentlige Forbedringer, der skulde tilfalde dem som Krigsbytte ved den nu forestaaende Skatteomlægning, og jeg tager ikke i Betænkning at tilføje, at hvis jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det lykkes Skattereformen at praktisere en retfærdig Fordeling af Skattebyrden mellem By og Land, saa gaa disse Tvivl ikke i Retning af, at Landkommunerne i Almindelighed og Landbruget i Særdeleshed skulde have Aarsag til at føle sig forurettede ved den Maade, hvorpaa der i det paagældende Forhold nu skiftes Sol og Vind. Jeg mener i det hele taget, at det i visse Henseender er lykkedes Mindretallet i højere Grad end Flertallet at vise behørig Hensyntagen til den rette Harmoni mellem Skatteevne og Skattebyrde. Hvis Mindretalsforslaget havde nogen som helst Udsigt til at vinde Lovskraft, vilde jeg uden væsentlig Betænkning paa de fleste Punkter kunne slutte mig dertil, og det ikke mindst i Betragtning af, at Mindretalsforslaget, hvad der med Anerkendelse bør fremhæves, ikke gaar ud paa at søge Reformens almindelige Karakter ændret, men kun har til Hensigt paa visse Punkter at tilvejebringe en noget anden Fordeling af Skattebyrden. Imidlertid er der efter min Opfattelse ingen som helst Sandsynlighed for, at Mindretalsforslaget vil kunne samle et Flertal om sig, og under disse Omstændigheder agter jeg — om end med visse Forbehold — at slutte mig til Flertalsforslaget. Det er ikke uden Betænkelighed, at jeg har truffet dette Valg. Jeg har imidlertid gjort det ud fra den i mine indledende Bemærkninger udtalte Erkendelse af, at Gennemførelsen af Skattereformen nu er politisk Nødvendighed. Naar saa er, foretrækker jeg at stemme for det Forslag, der har Udsigt til at blive til Lov, selv om dette Forslag forekommer mig at være det næstbedste, fremfor at stemme for et Forslag, der i og for sig tiltaler mig mere, naar der ingen Udsigt er til, at det kan blive gennemført. Jeg ønsker i denne